

Vispārīga informācija - Kipra

SATURS

- 1 Kā tiek taisīts pēdējās gribas rīkojums (testaments, savstarpējs testaments vai mantojuma līgums)?
- 2 Vai pēdējās gribas rīkojumam vajadzētu būt reģistrētam, un ja jā, tad kā?
- 3 Vai ir ierobežojumi brīvībai rīkoties ar īpašumu nāves gadījumā (piemēram, neatņemamā daļa)?
- 4 Kas manto un cik daudz gadījumā, ja pēdējās gribas rīkojuma nav?
- 5 Kāda veida iestāde ir kompetenta:
 - 5.1 mantošanas lietās?
 - 5.2 saņemt paziņojumu par mantojuma pieņemšanu vai atraidīšanu?
 - 5.3 saņemt paziņojumu par legāta pieņemšanu vai atraidīšanu?
 - 5.4 saņemt paziņojumu par neatņemamās daļas pieņemšanu un atraidīšanu?
- 6 Īss procedūras apraksts, kura paredzēta mantošanas kārtošanai saskaņā ar valsts tiesību aktiem, tostarp mantojuma sadalei un mantas dalīšanai (tostarp informācija par to, vai mantošanas procedūru sāk tiesa vai cita kompetenta iestāde pēc savas iniciatīvas).
- 7 Kā un kad persona kļūst par mantinieku vai legātāru?
- 8 Vai mantinieki ir atbildīgi par mirušā parādiem, un ja jā, ar kādiem nosacījumiem?
- 9 Kādi dokumenti un/vai informācija parasti vajadzīga nekustamā īpašuma reģistrācijai?
 - 9.1 Vai pārvaldnieka iecelšana ir obligāta vai obligāta pēc pieprasījuma? Ja tā ir obligāta vai obligāta pēc pieprasījuma, kādi pasākumi ir jāveic?
 - 9.2 Kas ir tiesīgs izpildīt mirušā pēdējās gribas rīkojumu un/vai pārvaldīt mantojumu?
 - 9.3 Kādas ir pārvaldnieka pilnvaras?
- 10 Kādus dokumentus, kas apliecina labuma guvēju statusu un tiesības, saskaņā ar valsts tiesību aktiem parasti izsniedz tiesvedības laikā mantošanas lietās vai tās beigās? Vai tiem ir konkrēts pierādījuma spēks?

Šīs informatīvās lapas sagatavotas sadarbībā ar ES Notāru padomi (CNUE).

1 Kā tiek taisīts pēdējās gribas rīkojums (testaments, savstarpējs testaments vai mantojuma līgums)?

Principā vietējos tiesību aktos nav noteikumu par kopīgiem testamentiem. Faktiski, taisot savu testamentu, laulātie var iecelt viens otru par vienīgajiem mantiniekiem.

Testamentus taisa un noformē saskaņā ar 195. nodaļas 23. panta noteikumiem.

Testamentiem jābūt rakstiskiem un testatora parakstītiem, vai arī pēc testatora lūguma un viņa klātbūtnē tos paraksta cita persona. Testamentiem arī jābūt parakstītiem vismaz divu vienlaicīgu klāt esošu liecinieku klātbūtnē, kuri apliecina un apstiprina testamentu, testatoram klātesot. Ja testaments ir uz vairāk nekā vienas lapas, uz visām lapām jābūt parakstam vai iniciāļiem.

2 Vai pēdējās gribas rīkojumam vajadzētu būt reģistrētam, un ja jā, tad kā?

Testamentu var:

- a) iesniegt testatora provinces reģistram atbilstoši 189. nodaļas 9. panta noteikumiem;
- b) uzglabāt testatora advokāta birojā vai
- c) glabāt testators pats vai kāda cita persona, ko testators ieceļ šim nolūkam.

3 Vai ir ierobežojumi brīvībai rīkoties ar īpašumu nāves gadījumā (piemēram, neatņemamā daļa)?

Neatraidāmās daļas princips ir paredzēts vietējos tiesību aktos, kā to reglamentē 195. nodaļas 41. pants. Jāņem vērā ir arī 195. nodaļas 51. pants.

Bērniem ir tiesības uz daļu līdz 25 % no mantojuma neto vērtības. Ja bērnu nav, bet ir pārdzīvojis laulātais vai vecāks (tēvs vai māte), viņiem ir tiesības uz daļu līdz 50 %, savukārt visos pārējos gadījumos viņiem var pāriet viss īpašums.

4 Kas manto un cik daudz gadījumā, ja pēdējās gribas rīkojuma nav?

Ja nav pēdējās gribas rīkojuma, mantojums pāriet saskaņā ar 195. nodaļas 44. panta un nākamo pantu noteikumiem.

Ja ir bērni un laulātais, mantojuma neto vērtība tiek sadalīta laulātajam un bērniem vienādās daļās. Ja nav bērnu vai lejupējo radnieku, laulātā daļa palielinās atkarībā no tā, vai ir citi radnieki līdz ceturtajai radniecības pakāpei. Ja mirušajam ir brāļi, māsa vai vecāki, laulātā daļa ir līdz 50 % no neto vērtības, bet, ja nav radnieku līdz ceturtajai pakāpei, laulātais ir tiesīgs uz ¼ mantojuma. Visos pārējos gadījumos viss mantojums pāriet laulātajam.

5 Kāda veida iestāde ir kompetenta:

5.1 mantošanas lietās?

5.2 saņemt paziņojumu par mantojuma pieņemšanu vai atraidīšanu?

5.3 saņemt paziņojumu par legāta pieņemšanu vai atraidīšanu?

5.4 saņemt paziņojumu par neatņemamās daļas pieņemšanu un atraidīšanu?

Visos minētajos gadījumos kompetentā iestāde ir testatora/mirušā pēdējās dzīvesvietas rajona tiesa.

6 Īss procedūras apraksts, kura paredzēta mantošanas kārtošana saskaņā ar valsts tiesību aktiem, tostarp mantojuma sadalei un mantas dalīšanai (tostarp informācija par to, vai mantošanas procedūru sāk tiesa vai cita kompetenta iestāde pēc savas iniciatīvas).

Pieteikuma iesniegšana;

Nodokļu reģistra darbinieka apstiprināta pagaidu atbrīvojuma iesniegšana;

koncesijas akta izsniegšana;

mantojuma saraksta reģistrācija;

visu mantojuma parādu, tostarp nodokļu saistību, nokārtošana;

mantojuma sadale;

galīgo atskaišu reģistrācija.

Vietējos tiesību aktos nav noteikumu par mantojuma procesu, ko *ex officio* uzsāk tiesa.

7 Kā un kad persona kļūst par mantinieku vai legātāru?

Persona var kļūt par mantinieku, ja tā ir mirušā radnieks līdz sestajai radniecības pakāpei. Attiecīgs noteikums ir paredzēts 195. nodaļas 44. pantā un nākamajos pantos un 195. nodaļas pirmajā un otrajā pielikumā.

Persona var kļūt par mantinieku, ja testators savā testamentā ir novēlējis tai mantojumu.

8 Vai mantinieki ir atbildīgi par mirušā parādiem, un ja jā, ar kādiem nosacījumiem?

Saskaņā ar vietējiem tiesību aktiem mantinieki neatbild par mirušā parādiem. Parādi rodas tikai mantojumam, kas tiek sadalīts mantiniekiem/legatāriem tikai tad, kad parādi (tostarp nodokļu saistības) ir nokārtoti. Attiecīgs noteikums ir paredzēts 189. nodaļas 41. panta b) punktā un 42. pantā.

9 Kādi dokumenti un/vai informācija parasti vajadzīga nekustamā īpašuma reģistrācijai?

Pieņemot, ka jēdziens īpašuma "reģistrācija" attiecas uz mirušās personas īpašuma nodošanu mantiniekiem/legatāriem, vajadzīgie dokumenti ir šādi:

koncesijas akts;

nodokļu reģistra darbinieka izdota apliecība par nodokļu saistību nokārtošanu un īpašuma nodošanas atļauja;

apliecība par nekustamā īpašuma / kapitāla ieņēmumu nodokļu saistību nokārtošanu;

kvītis un apliecība par komunālo un notekūdeņu savākšanas pakalpojumu maksājumu nokārtošanu un pārvaldnieka un/vai testamenta izpildītāja oficiāls paziņojums par sadalīšanu;

jebkāds cits dokuments, ko pieprasa zemesgrāmata un/vai nodokļu reģistra darbinieks.

9.1 Vai pārvaldnieka iecelšana ir obligāta vai obligāta pēc pieprasījuma? Ja tā ir obligāta vai obligāta pēc pieprasījuma, kādi pasākumi ir jāveic?

Pārvaldnieka iecelšana ir obligāta mantojuma sadales nolūkā. Pārvaldnieku ieceļ ar tiesas rīkojumu pēc pieprasījuma. Pieteikumu par pārvaldību iesniedz atbilstoši 189. nodaļai, tostarp — bet ne tikai — 18., 19., 20., 29., 49. pantam un 192. nodaļai.

Pieteikumam jāpievieno ar zvērestu apliecināts topošā pārvaldnieka vai testamenta izpildītāja paziņojums, ar zvērestu apliecināts galvotāja paziņojums, ja tas nepieciešams, un nodrošinājums, ja tas nepieciešams. Tam jāpievieno arī miršanas un mantošanas apliecība, ko izdevis mirušā dzīvesvietas pašvaldības vadītājs, un mantinieku piekrišana pārvaldnieka iecelšanai. Visos pārējos gadījumos ievēro procedūru, kas aprakstīta atbildē uz 6. jautājumu.

9.2 Kas ir tiesīgs izpildīt mirušā pēdējās gribas rīkojumu un/vai pārvaldīt mantojumu?

Tiesības izpildīt mirušā pēdējās gribas rīkojumu tiek uzticētas testamenta izpildītājam, bet, ja testatora izpildītājs mirst vai nav ieinteresēts, šādas tiesības uztic jebkurai personai, kurai ir likumīgas intereses attiecībā uz mantojumu, piemēram, legatāram vai mantiniekam.

9.3 Kādas ir pārvaldnieka pilnvaras?

Pārvaldnieka pilnvaras ir aprakstītas 189. nodaļas 41. pantā.

10 Kādus dokumentus, kas apliecina labuma guvēju statusu un tiesības, saskaņā ar valsts tiesību aktiem parasti izsniedz tiesvedības laikā mantošanas lietās vai tās beigās? Vai tiem ir konkrēts pierādījuma spēks?

Šie dokumenti ir koncesijas akts, kurā norādīts pārvaldnieks un/vai testamenta izpildītājs. Saņēmēju vārdus norāda pārvaldības un /vai testamenta apstiprināšanas pieteikumā un miršanas un mantošanas apliecībā, ko izdevis mirušā dzīvesvietas pašvaldības vadītājs.

Šīs lapas versiju savā valodā uztur attiecīgais Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla kontaktpunkts. Tulkojumu veic Eiropas Komisijas dienestā. Varbūtējās izmaiņas, ko oriģinālā ieviesušas kompetentās valsts iestādes, iespējams, nav atspoguļotas tulkojumos. Ne Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkls, ne Eiropas Komisija neuzņemas nekādu atbildību par šajā dokumentā ietverto vai minēto informāciju vai datiem. Lūdzam skatīt juridisko paziņojumu, lai iepazītos ar autortiesību noteikumiem, ko piemēro dalībvalstī, kas ir atbildīga par šo lapu.

Lapa atjaunināta: 17/07/2017